

1866-10-19

AFSENDER

Carl Jacobsen

MODTAGER

J. C. Jacobsen

FAKTA

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Paris

Arkivplacering:
uden eget FA-nr., kasse F 3,2

Emneord:
Rejsebrev, familieliv, rejsebrev

DOKUMENTINDHOLD

Carl skriver om sine anbefalings skrivelser og det at skulle forlade Paris. Carl takker for J. C. Jacobsens motto: 'Hjælp Dig selv, så hjælper Vorherre Dig'.

TRANSSKRIFTION

Paris Fredag d. 19 Oct.kl. 8

Nu fik jeg anbefalings brevene fra Bourgeois til Hatt. - Gruber et Beel og humlesælgerne Wagner og Louis Bauby. Nu begynder det at blive alvor! _____

Det er dog aldrig uden tanker og følelser man forlader Paris. Jeg sidder nu også og tænker mit derved; det er forøvrigt ikke Paris og skilsmissen der er gjenstanden, tankerne søge ikke tilbage, men jeg sidder og seer på disse anbefalings breve - sådan nogle har jeg aldrig før havt at gøre med; og den tid er ikke meget fjern da det aldrig faldt mig ind at jeg kunde få brug for et anbefalings brev. Sådan er der måske mange andre ting...Nu blev jeg afbrudt af Aug Thomsen og en anden der sagde mig farvel - det er en af Paris' tillokkelser: samlivet med de Danske. Jeg har også nydt det i fuldt mål. Nu sagde jeg farvel til de sidste. Der er en gammel, jeg troer svensk, saag om en konge, der drog ud på sin snekke og spredte sine skatte på strandbredden og omkvædet i visen gjentages af vinden, bølgerne, skibet ham selv!s. 2til sjøs! til sjøs!Nu har jeg også spredt eller skrinlagt mine skatte, jeg tænker ikke længer på perlerne, nu styrer jeg for fulde seil ud på den strand som er det rette hjem for min tanke og for mit arbejde - det har varet længe men nu er det tid

....raske styrmandBølgen slår på dækketOg vinden klapper i det bru.. tougværkNu gjælder det med sikker hånd at styreDet stærke søer i nattens skum.

Og ligesom vikingen i gamle dage har jeg mit mærke i staven - det er huusguden der er ombord og det er Dig, fader, der har givet mig den - det er længe siden - den har før hjulpet mig. Der står skrevet på skjoldet:

Hjælp Dig selv - så hjælper Vorherre Dig.

19/10 1866 C.M. Paris. Fredag d. 19 Oct.
Nu fik jeg anbefalings brevene fra Doujevin kl. 8.
til Hatt. - Gruber et Reeb og kvæstretaljerne
Wagner og Louis Dauby.
Nu begynder det at blive alvor!

Det er dog aldrig uden tanker og følelser
man forlader Paris. Jeg sidder nu også og
tanke mit derud; det er forøvrigt ikke Paris
og skilsmissem der er gjenstandene, Tankernes
røge ikke tilbage, men jeg sidder og ser på dine
anbefalings breve - sådan noget har jeg aldrig
før haft at gøre med; og den tid er ikke
meget fjern da jeg det aldrig håbede mig ind
at jeg kunde få brug for et anbefalings brev.
Sådan er der måske mange andre ting ...

Nu blev jeg adskilt af Stj. Hansen og en anden
der sagde mig farvel - det er en af Paris' til-
bøvheder i samlivet med de Danske. Jeg har
også nydt det i fuldt mål. Nu sagde jeg
farvel til de sidste.

Der er en gammel, jeg tror svensk, sang om en
konge, der drog ud på sin smykke og spredte sine
skatte på strandbredden og om kvædet i vinen
gjentages af vinden, bølgerne, skibet, kan selv!

til sjøs! til sjøs!
Nu har jeg også svært eller skrinlagt min
skatte, jeg tænker ikke længer på forbered,
nu styres jeg for faldet ned på den strand
som er det rette hjem for min tanke og for mit
arbejde - det har været længe, men nu
er det tid

Pluk raske stykker
Hølgen slår på dækket
Og vinder klypper i det bristende ^{værk.} toug
Nu gjælder det med sikker hånd at
styre

Det sterke roer i nattes skum,
Og ligesom vikingen i gamle dage har jeg
mit masker i stavnen - det er kuusguden
der er ombord og det er Dig, fader, der har
givet mig den - det er længe siden - den har
før hjulpet mig. Der står skrevet på
skjoldet:

Hjælp Dig selv - så hjælper Vorherre Dig.